

Naalden breed en plat, op de onderzijde met twee witte lengtestrepen, aan den top iets uitgerand; aan de zijtakken naar twee tegengestelde zijden gericht: Vrouwelijke bloeiwijze bleek groen, aan de zijden der takken. Kegels zijstandig, overeindstaande. Kegelschubben breed, stomp, elk in den oksel van een schutblad, de schutbladen tusschen de kegelschubben uitstekend; bij rijpheid de kegelschubben met het zaad afvallend, zoodat de centrale spil overblijft. Vleugels der zaden niet afvallend. Schors witgrauw, glad. Door statig voorkomen en meer horizontale takken nog meer den etagegewijzen bouw vertoonend, de kroon van boven afgerond. Aangeplant. De *Zilverspar*; *Tanne*, Weis-, Silber- of Edeltanne; *Sapin pectiné* ou *argenté*, *Sapin*; *Silver fir*. Dennenhout.

(*Pinus picea* L.) **Abies pectinata** DC.

ED. EVERTS.

Acarologische Aanteekeningen.

Eremacus novus nov. sp.

Deze soort werd reeds door mij vermeld in de Entom. Berichten, p. 17. Er bevinden zich geen vrije bladen aan de schouders. De klauwen zijn monodactiel. Zij leeft vrij in mos. Een translamella ontbreekt. Het pseudostigmatische orgaan is voorzien van eenige haartjes aan ééne zijde, verder is het langgerekt met spoelvormig hoofd. De lamellae zijn aanwezig. Zij is dus verwant aan *E. subtrigonus* Oudins. doch onderscheidt zich daarvan door het gemis van eene behaarde membraan aan het pseudostigmatische orgaan.

A. C. OUDEMANS.

Erythraeus hibernans nov. sp.

In den *Zoologischen Anzeiger*, V. 25, p. 218 beschreef ik reeds de zonderlinge wijze van overwintering dezer nieuwe soort. Uit de overwinteringskyste bevrijdde ik het eenige exemplaar en spreidde

de pooten uit. Zij is nauw verwant aan *Erythraeus phalangioides* (de Geer), *E. regalis* (C. L. Koch) en *E. acis* (Berl.), onderscheidt zich echter van deze drie door hare gladde haren.

N.B. In den Zool. Anz. l. c. staat verkeerdelijk «platte» haren.

A. C. OUDEMANS.

Thrombidium novum nov. sp.

Wel vermeldde ik van deze larve in de *Entomologische Berichten*, p. 22, reeds dat haar achterlijf segmenteerd is, doch nog niet dat zij slechts één driehoekig dorsaal schildje bezit.

A. C. OUDEMANS.

Greenia alfkeni Oudms. nov. sp.

1225—1295 mikron lang. Onderscheidt zich van *Greenia perkinsi* Oudms. door het gemis van erosie-plekken. Bewoont de mijtenkamer in het eerste abdominaal-segment van *Koptorthosoma aestuans* (L.). Malakka, Indië. Ik ontving de soort van J. D. Alfken te Bremen, en zal haar in het *Tijdschr. d. Ned. Dierk. Vereen.* beschrijven.

Hypoaspis greeni Oudms. nov. sp.

Lang 525—560 mikron. Is verwant aan *Hypoaspis cossi* (Aut. Dug.), onderscheidt zich voornamelijk daarvan doordat het epistoma slechts 1 vooruitspringende punt heeft, in plaats van 3. Deze mijt werd door J. D. Alfken te Bremen gevonden in de mijtenkamer in het eerste abdominaal-segment van *Koptorthosoma tenniscapa* Westw.-Indië. Zij wordt uitvoeriger beschreven in het *Tijdschr. d. Ned. Dierk. Vereen.*

Liponyssus lepidopeltis Klti.

Deze sedert 1857 niet weer gevonden soort trof ik op *Mus rattus* en *Vespertilo murinus* aan en werd mij door bemiddeling van S. A. Poppe te Vegesack uit Rusland toegezonden, en wel door Prof. Julius Wagner te Kiew. De nymph bezit tusschen de beide rugschilden 8 tusschenschildjes. Het ♂ heeft 1 rugschild en eene

duidelijke scheiding tusschen een sterni-genitaal en een ventri-anaal schild. Het ♀ heeft 1 breed rugschild, een trapeziumvormig sternaal schild, gewone pooten, slechts 1 naar voren gericht doorn aan coxa 3, en een bladachtig aanhangsel aan de onderzijde van het 1^e lid der palpen. Beschrijving en afbeeldingen zullen verschijnen in het *Tijdschr. d. Ned. Dierk. Vereen.*

Periglischrus Klti.

Dit genus werd door KOLENATI in 1858 beschreven. Hij bracht daaronder eenige luisvormige *Acari* die op vleermuizen in Hongarije leven. Het achterlijf is zeer breed en plat, als een japansche waaier. Daarmede kleeft het dier zóó sterk tegen de vlieghuid, dat het niet licht er van af te lichten is. Sedert zijn deze *Acari* niet meer gezien. Prof. Dr. H. von Ihering te São Paulo in Brazilië vond er eenige op *Vampyrops lineatus* Geoffr. Ik beschreef de soort als nieuw onder den naam van:

Periglischrus Iheringi Oudms. nov. sp.

voor het *Tijdschr. d. Ned. Dierk. Vereen.* De Nympha I ziet er uit als onze vleermuismijten, evenwel met twee rugschilden en dorsaal kort peritrema. Bij de Nympha II zijn de 2 rugschilden tot 1 vergroeid, met duidelijke scheidingslijn. Stigma en lang peritrema dorsaal. Het ♂ gelijkt op de Nympha II. Het ♀ is als boven beschreven is (Kolenati kende slechts ♀; de ♂ werden door hem zeker wel gevonden maar tot andere genera gebracht). Deze soort onderscheidt zich van *P. caligus* Klti. doordat het ♀ genitaalschild smaller is dan het sternaalschild.

Uropoda Wagneri Oudms. nov. sp.

Deze werd mij door S. A. Poppe te Vegesack toegezonden en was door Prof. Julius Wagner op een vleermuis gevonden. Dit moet toeval zijn, daar *Uropoda*'s liefst in mest leven en alleen kevers als omnibus gebruiken. De rug is gewelfd en glad; er zijn geen membranen aan de vóórzijde; het anaalschild is met het ventraalschild vergroeid; er is geen achter-rugschild aanwezig; de meta-

podiaal-schilden duidelijk en van achteren afgestompt ; alle rugharen zeer kort ; ringschild aanwezig. — Zij zal in het *Tijdschr. d. Ned. Dierk. Vereen.* beschreven worden.

Erythraeus lomani Oudms. nov. sp.

Deze soort werd als larve parasiteerend gevonden op *Discoecyrtus funestus* Butler, eene Opilionide uit Chili, en wel door Dr. J. C. C. Loman te Amsterdam. Geen rugschild, geen crista. 4 gevoelsharen en 4 dikkere behaarde haren op de plaats waar het rugschild zou moeten gevonden worden. Eén oog aan iedere zijde. Afbeeldingen en beschrijving zullen in het *Tijdschr. d. Ned. Dierk. Vereen.* verschijnen.

Arnhem,

18 Mei 1902.

A. C. OUDEMANS.
